

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Remberti Secvndi Archiepiscopi Bremensis. Succeßit autem sancto Anshario. Claruit sub Ludouico Pio Imperatore, & eius filijs. Accepitq[ue] pallium à Nicolao primo, Pontif Rom. excessit è ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

one adiutus fuisset? Finita verò oratione, nefariâ chartam igni exurendam tradidit Episcopus, & in Dei gratiam restitutum Theophilum viuificis Christi sacramentis impartijt; & eccè eximius quidam decor, cum admirabili splendore conuolatus, in facie eius emicuit, qui populum, ad Dei misericordiâ sublatis in cælum clamoribus celebrandam, mirifice excitauit.

Exuritur ab Episcopo charta. Facies eius splendore toruscat.

Postremò incredibili gaudio repletus Theophilus, mox à perceptis mysterijs, ad gloriosæ Virginis templum, in quo salutem consequutus erat, rediens, leni protinus infirmitate correptus, triduo in oratione perseuerauit; quo exacto, rebus suis ritè dispositis, è corpore tanquam ex

Excedit à vita.

ergastulo quodam ad Dominum feliciter migravit. Ego Eutyechianus natus in ædibus huius beatissimi Theophili, & deindè Clericus huius Ecclesie, quæ vidi oculis meis, & auribus audiui, scripsit & certò, ad Dei omnipotentis gloriam con-

Testatio auctoris de historia veritate.

VITA S. REMBERTI SECUNDI Archiepiscopi Bremensis. Successit autem sancto Anshario. Claruit sub Ludouico Pio Imperatore, & eius filijs. Accepitq; pallium à Nicolao primo, Pontif Rom. excessit è corpore Anno Domini 888.

Vide Cæl. Baron. in Notatio. Martyr Rô. & Tom. 9. Annal.

CVM Ludouicus Pius ad sublimem imperij dignitatem Dei misericordia euectus esset, ut gratam accepti beneficii memoriam Deo declararet, totis in eam ré viribus incubuit, ut quantis posset, maximis virtutû omnium incrementis ecclesiam illustraret. Cumq; assidua

4. Februarij. Ludouici Pij studium erga ecclesias.

patris eius Caroli Magni (qui Saxonum gentem ad Christi fidem perduxerat) recordatio, animam eius stimulis incitaret, & rerum ab eo gestarum gloria admodum illustris torpescere non sineret, primo cogitationem illam piam Caroli morte extinctam, qua finitimos populos ad veram summi Dei cognitionem vocare decreuerat, renouavit; institutoque Anshario primo ecclesie Ham-burgensis Archiepiscopo, rudem in fide populum egregie illustrauit. Erat enim hic Ansharius vir cum eximia sanctitatis laude florens, tum eruditionis & rerum agendarum gloria valde insignis.

Ansharius primus Hamburgensis Archiepiscopus.

Hic cum quodam die, inter pueros quosdam inanibus cursibus & iocis ad ecclesiam properantes, Rembertum grauitate morum, & maxima pietatis significatione aetatem superare conspiceret, accitis ad se parentibus eius, summa eorum voluntate tonsura insignitum, ecclesiastico donauit habitu. Quem optimis disciplinis imbutum, breuique liberalibus egregie disciplinis instructum, indiuiduum suae legationis comitem habere voluit. Cumque praestantem eius futurae vitae sanctitatem in spiritu cognouisset, instanter eum hortabatur, ne diuinæ gratiae abundantia elatus, superbiam aliquando indueret, sed humilitatem animi summa contentione seruaret; quod & ille toto vitae suae cursu egregie adimpleuit.

S. Ansharius Rembertum habitu ecclesiastico induit.

Cum adhuc ministerio Archiepiscopi deserviret, apparuit ei quadam nocte presbyter quidam Arnulphus nomine, iam pridem defunctus, qui, ob vitam in mundo negligentius actam, acerbissimis poenis subiectus, multis lachrymis & gemitibus suffragium eius implorabat, asserens se tam diris cruciatibus ereptum iri, si quadraginta dierum ieiunio se pro eo macerare vellet.

Vita S. Remberti.

Enigi-

Exigilans e somno Rembertus visionem Episco-
 po exposuit, habitoque consilio, solo pane & aqua
 negotium aggressus est; quo tempore tam imma-
 ni dentium dolore cruciabatur, vt panem etiam
 admittere recusarent. Expletis autem huius absti-
 nentiz diebus, presbyter, pro cuius hęc salute age-
 batur, cuidam insignis admodum sanctitatis foe-
 minę apparuit, mandans ei, vt quas posset maxi-
 mas gratiarum actiones ex se Remberto lageret,
 cuius salutari cibi potusque parsimonia cęlestis
 auxilij ingressum pro merito esset. Deinde sanctis-
 simę huic foemine, Remberti virtutes, & clarissi-
 mam iustitię coronam a Deo in cęlis ei consti-
 tutam narrans, qua tantum abfuit vt. meritorum
 suorum confidentia elatus, aliquid sibi tribueret.
 quin potius anxie semper de bonorum operum
 omissione sollicitus esset.

40. dies pa-
 ne & aqua
 iisitit.

Nota humi-
 litatem S.
 yri.

Porro cum beatus Ansharius graui corporis
 languore oppressus ad sempiternam requiem
 prooperaret & confluentes vndique fideles subdi-
 ti de pastore subrogando solliciti, quę fuissent,
 quemnam potissimum ea administratione di-
 gnum iudicaret, respondisse fertur, se magna con-
 scientię securitate de Remberti meritis pronun-
 tiare, eum Archiepiscopi sede digniorem esse,
 quam se diaconi functione. Hoc tam præclaro
 pastoris sui de Remberto testimonio confirmati,
 mox a discessu Ansharij, vnanimi consensu eum
 elegerunt, adductumque cum summo totius po-
 puli applausu ad Lodouicum Regem, consecrari
 pollularunt. Qui votis eorum libenter annuens,
 ad Linbertum Archiepiscopum Moguntinum
 eum misit, Vbi suscepta consecratione, omnibus,
 qui conuenerant, pontificibus, vitę suę deinceps
 et voto transigendę normam explicauit; asserens

Testimoniũ
 S. Ansharij
 de Rember-
 to.

Eligitur
 Ansharij
 successor.

Q 9 5   se vnã

Fit mona-
chus Cor-
beicnfis.

fe vna cum monafticæ vitæ austeritate, & huius
fufcipere velle. Pontifices audito hoc viri fan-
propofito, primo quidem admirari, deinde di-
bonitatem & gratiam laudare. Mox igitur Rem-
bertus animo ad omnem virtutis perfectionem
instructo, ad nouæ Corbeix monafterium propo-
ravit, ibidemque fancti Benedicti regulam foli-
ni voto (quatenus tamen labores & occupationes
fulcepti epifcopatus permitterent) profectus est.
Et nè qua ratione à fulcepto vitæ instituto debe-
cteret, eius monafterij fratrem, probatæ fanctita-
tis virum, nomine Adelgarium, in omni loco
actionum fuarum teftem habere voluit. His ita-
que armis instructus vitam omnem cum tantâ
fanctitatis laude confecit

Virtutes ei-
us.

Igitur cum corpore inter dignitates & mundi
gloriam verfaretur, animo tamen cum Deo in
caeleftibus ambulabat. Lectionis & orationis stu-
dium ab eo nunquam recedebat: Vigilium &
abftinentiæ vsum ita exercebat, vt ea, propter
Dei opus alacri mète exequèdû, inftituta effe dice-
ret. Denique ea modèftiæ & prudentiæ significa-
tione, in tam fublimi dignitatis gradu verfabat-
tur, vt monafticæ vitæ iacturam nullam patere-
tur. Rarum profecto virtutis exemplum. Quanto

Benignitas
eius in pau-
peres

autem charitatis ftudio in egentes & calamitofos
accensus fuerit, facile affidua eius ad domesticos
adhortatio declaratur, qua eos excitabat, ne vn-
quam de pauperibus benemerendi ftudium in-
termitterent. Nam præter publica egentibus con-
ftituta hofpita, quæ eius admodum benefici-
clara erant, ipfe Marfupio præcinctus, obuium
quemuis miferum fubleuabat, & alios non pau-
cos habebat, qui charitatis officio affidue incum-
bebant. Cum autem magna curâ ventrem mori-
tura

nuræ carnis terreno satiare pane inuigilaret, tum longè maiori, victuram in perpetuum mentem, diuini verbi pabulo reficere, nunquam cessabat. Porro ad captiuorum redemptionem, sacri altaris vasa impendere minimè dubitauit; qua in re cum ab insipientibus argueretur; respondit: Summa quidè in veneratione res Deo cõsecratas esse debere: pluris tamen hominem Christianum, Christi ipsius, filii Dei pretioso sanguine redemptum, faciendum esse; quare nec ego impetratis arguendus sum, si Dei filium, perituris ecclesiæ thesauris, anteferam. Libet autem, exemplum vnum, in quo non minus potentia miraculi, quàm misericordiæ opus effulsit, commemorare. In partes quandoque Sclauorum veniens, ingentem Christianorum multitudinem catenarũ vinculis constrictam vidit, inter quam, virginem Deo sacram, motibus corporis ad reuerentiam & honorem compositis, misericordiam eius emittens implorare cognouit, atque vt certissimum fidei suæ testimonium illi daret, voce in cælũ subleuata psalmum cantare cœpit. Tum episcopus misericordie commotus, supplices ad Deum preces pro salute eius fudit, & mox catenarum vincula non sine Barbarorum ingenti admiratione dirupta sunt. Non potuit tamè præsens miraculũ eam a Barbarorum manibus liberare. Ingens ergò aurum & argenti vis ab Episcopo Barbaris oblata est; quæ repudiata, equũ eius pro redemptione postularunt; quem ille libens & gaudens cũ omnibus ornamentis tradens, virginẽ durissimã captiuitate redemit. Laudibus mãsuetudinis ita excelluit, vt eo tempore parè sibi nõ haberet. Miraculo rã etiam virtute & in vita & post mortẽ clarus exstitit. Nam in Suediam proficiscens, maris tempestatem

Studium S.
Remberti
in captiuis
redimendi.

Liberat virginem Deo
sacram & captiuitate.
Manfuetudo eius.

Varia eius
miracula.

Sacra muni-
tus commu-
nionem e vita
discedit.

624 MARTYRIUM S. ISIDORI
statem non raro orationibus sedavit, cæci
dam oculos sacro perunctos Chrismate illu-
navit; quendam Regis filium à dæmone libera-
alijsque sanè miraculorum, virtutibus sancto-
sue testimonium dedit.

Septimo ante obitum suum die, sacrosancti
corporis & sanguinis Domini mysterijs, ad cele-
stem patriam iter sibi quotidie munivit, & quan-
tum ingrauescens languor de corporis viribus ad-
imebat, tantum Dei gratia spiritum confirmabat,
donec ægrum corpus tanquam carceris habitaculum
cum gaudio desereret.

Tùm verò incredibilis, pauperum & egenorum
gemitus exortus est. Quomodo enim non maxi-
mum ex eius morte dolorè caperent, cuius beati-
gnitate se frequenter ab inopia sublevaros recor-
dabantur? Itaque assiduis lachrymis funus eius om-
nes prosequabantur, quod, eius præcepto, ma-
gno humilitatis indicio, non in templo, sed extra
basilicam procuratum fuit. Erat autem sepulchri
eius pensili lampade, ex ligno fabrefacta, adorna-
tum, ipsa verò sepulchri superficies expanso ve-
lamine contecta. Quadam verò noctè lampas in-
flammata in linteum decidit, quod procul dubio
meritis sancti viri ita ab ignis læsione intactum
permanfit, ut nihil omninò damni perceperit.

Vide Cæsar. Baron. Tõ. 2, Annal. MARTYRIUM S. ISIDORI. EX METAPH. Passus est anno Domini 253. Sede vacante. Decij Imp. 1.

3. Februarij.
Patria eius.

SANCTVS & inuictus Christi martyr Isidorus, ciuitate magni nominis Alexandria oriundus, postquam se egregiè aduersus tyrannorum crudelitatem, Christianorum sanguinem